

Áno, je to tak. Náš krst bol tou chvíľou, keď si nás Pán zamiloval prvýkrát. Ty i ja – stali sme sa milovanými deťmi dobrého Boha. Už vtedy, dávno, Boh si nás vybral za „svojich“.

Väčšina z nás si nepamätá svoj vlastný krst, pretože ten prvý krok ku Ježišovi urobili za nás naši rodičia. Mama a otec. Oni boli prví, ktorým najviac záležalo na tom, aby nám odovzdali duchovné hodnoty. Nasmerovali nás do života viery už v detstve. Budme za nich Bohu vďační! No sú aj takí, a isto ich nie je málo, ktorí sami alebo s pomocou iných našli cestu k Bohu v neskoršom veku. A to je tiež čosi veľké a – vzácne, keď Boh vstúpi do života človeka v inom čase, než sme zvyknutí bežne...

Viera

je dar. Nezaslúžený Boží dar. Pre každého. Nie je to samozrejmosť. Dnes, keď v evanjeliu počujeme slová: „**Ty si môj milovaný Syn,**“ je nám jasné, že ich Boh Otec adresuje svojmu Synovi Ježišovi. Obracia sa priamo na neho. Uvažujúc kdesi *medzi riadkami* možno povedať, že podobnými slovami sa obracia na nás (na mňa i na teba). Dnes možno zreteľnejšie a výrečnejšie než v iné dni. Hovorí: *Ty si môj milovaný syn/moja milovaná dcéra*. Boh sa vyznáva z lásky voči nám! Pozýva nás do vzťahu s ním! Byť pri ňom úplne blízko a nasledovať ho.

Je

vzácné dnes počuť, že som *milovaný/milovaná!* Svet okolo nás má iné zmýšľanie. Snaží sa nahovoriť nám, že lásku možno žiť len momentálne. Teraz, pretože je to cit, ktorý o malú chvíľku vyprchá. Nenechajme sa oklamať. Láska je oveľa viac než len chvíľkové citové vzplanutie. Láska – to je *rozhodnutie*. Rozhodnutie, ktoré sme v istom čase urobili a teraz ho deň po dni naplňame – pre Pána. Pretože ON bol prvý, kto sa rozhodol pre nás. ON nás posvätil v krste a prijal aj naše *zasvätenie*. Áno, žijeme *zasvätený život*. Žijeme s Ježišom a pre Ježiša. Naša *radosť* je zakorenená vo vzťahu s ním. Dôkazom toho, že viera je darom i milosťou, je naše **POVOLANIE!** Boh je dobrý!

Michaela V., ašpirantka Ordo virginum

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)